ΤΙ ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ ΜΙΑ ΣΥΝΑΓΡΙΔΑ

Ἔφερε τραῦμα ἀπὸ θραῦσμα ἰταλικῆς βόμβας καὶ ἀνέπνεε ἀκόμη μέσα στὸ πανέρι τοῦ ψαρᾶ.

— Ποῦ χτυπηθήκατε;

— Στὴ θάλασσα.

— Εἶσθε στρατιωτικὸς στόχος;

— Κάθε ἄλλο. Τί δουλειὰ ἔχουμε ἐμεῖς τὰ ψάρια μὲ τοὺς στρατοὺς καὶ τοὺς πολέμους, κύριε; Ἐγὼ κολυμποῦσα στὸ νερὸ ἀμέριμνη καὶ φρόντιζα μόνο νὰ μὴ πιασθῶ σὲ τίποτε ψαράδικα δίχτυα, ὅταν ἀκούω ἔξαφνα ἕνα κρότο καὶ βλέπω νὰ σηκώνεται μιὰ θεόρατη στήλη ἀπὸ νερό, νὰ μ' ἁρπάζῃ, νὰ μὲ στριφογυρίζῃ καὶ νὰ μὲ ρίχνῃ πληγωμένη κάτω.

— Τί ἦταν;

— Μιὰ βόμβα ἀπὸ ἰταλικὸ βομβαρδιστικό. Ἐσημάδευε ἕνα τάγμα ποὺ ἦταν στὴν Ἤπειρο, ἀπάνω στὸ Γράμμο καὶ ἔπεσε 500 μέτρα δεξιὰ ἀπὸ τὴν Αἴγινα.

— Χτυπήθηκαν καὶ ἄλλα ψάρια;

— Ὀκάδες. Σχεδὸν ὅλος ὁ ἄμαχος πληθυσμὸς τῆς θαλάσσης. Ὡς καὶ βρέφη ἀκόμη, κύριε.

— Βρέφη;

— Μάλιστα, κάτι μαριδίτσες, ποὺ τὶς λυπήθηκε ἡ ψυχή μου.

— Μήπως εἶχαν προηγούμενα μαζί σας;

— Λένε πὼς μᾶς ἐχθρεύονται ἐπειδὴ στὸ βυθὸ βρίσκονται τὰ καράβια τους, ποὺ τοὺς ἔχουν βουλιάξει οἱ Ἐγγλέζοι.

— Τί ὥρα σᾶς ἐβομβάρδισαν;

— Νύχτα. Οἱ σουπιὲς εἶχαν ἀμολύσει μαῦρο μελάνι γιὰ νὰ μὴ φαινώμαστε, σύμφωνα μὲ τὴν διαταγὴ περὶ καλύψεως τῶν φώτων. Ἀλλ' αὐτοί, δὲ βαρυέσαι, ρίχνουν ὅπου φτάσουν.

— Ποιὰ ἦταν ἡ ἐντύπωσις τῶν ἄλλων ψαριῶν ποὺ σωθήκανε;

— Τί ἐντύπωσι θέλετε νἄχανε. Ὅλα τὰ ψάρια εἶναι σίγουρα γιὰ τὴν ἑλληνικὴ νίκη. Οἱ Ἰταλοὶ ὄχι μόνον δὲν προοδεύουν, ἀλλὰ τώρα ὅλο καὶ πᾶνε πίσω. Ἕνας κάβουρας μοῦ εἶπε: Αὐτοὶ εἶναι χειρότεροι ἀπὸ μένα... Τοὺς ξέρω καλά, γιατὶ συναγωνιζόμαστε στὴν πρόοδο...».

Ἐδῶ ἔκλεισε ἡ ἀφήγησις τῆς συναγρίδας διὰ τὴν ἡρωϊκὴν ἐπίθεσιν ἐναντίον τῶν ψαριῶν, τὴν ἱστορίαν τῆς ὁποίας ἀνέλαβαν νὰ γράψουν τὰ καλαμάρια...

«ΒΑΘΥ ΚΑΙ ΑΝΙΑΤΟΝ»

Ομιλῶν περὶ τῆς Ἑλλάδος ὁ Ἰταλὸς δικτάτωρ ἐτόνισε τὸ βαθύ, ἀνίατον καὶ γενικὸν μῖσος κατὰ τῆς Ἰταλίας, τὸ ὁποῖον συμμερίζονται ὅλαι αἱ ἑλληνικαὶ τάξεις εἰς τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία. Καὶ ἐδοκίμασεν ὀδυνηρὰν ἔκπληξιν ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ αἴσθημα αὐτό. Πολὺ σωστά. Εὑρέθη πρὸ τῆς ἀχαριστίας καὶ τῆς ἀγνωμοσύνης. Μᾶς ἐζήτησε τὸ σπίτι μας, τὴν ἀνεξαρτησίαν μας, τὴν τιμήν μας καὶ τὴν ἐλευθερίαν μας καὶ ἀντὶ νὰ τοῦ ποῦμε, ὑποκλινόμενοι, «Περᾶστε, κύριε. Καθίστε. Τί θὰ πάρετε, καφὲ ἢ μπύρα. Κανένα ὀρεκτικό;» ἐπήραμε τὰ ὅπλα καὶ τὸν στρώσαμε στὸ κυνῆγι. Πρωτοφανὴς ἀχαριστία καὶ ἐλεεινὴ συμπεριφορά. Καὶ ἐρωτᾶ δικαίως ὁ κ. Ἀρχιφασίστας. Ἔτσι φέρεται ὁ κόσμος; Ἔτσι συμπεριφέρεται ἕνας λαὸς ποὺ ζητοῦν νὰ τὸν ὑποδουλώσουν; Εἶναι τρόπος αὐτός, σᾶς παρακαλῶ; Τὴν ἴδια ἔκπληξι καὶ τὴν ἴδια ἀπορία ἐκφράζει κάθε πολιτισμένος ἄνθρωπος. Τί κακὸ σᾶς ἔκανε ἡ Ἰταλία κύριοι; Ἐζήτησε νὰ καταλύση τὴν ἀνεξαρτησίαν σας καὶ ἀντὶ νὰ τῆς τὴν προσφέρετε σεῖς καὶ νὰ τῆς πῆτε καὶ εὐχαριστῶ, τῆς εἴπατε: «Μολὼν λαβέ». Ἔπειτα σᾶς ἔστειλε μερικὰ ἀεροπλάνα, τὰ ὁποῖα ἐβομβάρδισαν εὐγενέστατα τὶς γυναῖκες σας, τοὺς γέρους σας, τὰ μωρά σας καὶ ἐγκρέμισαν τὰ σπίτια σας. Καὶ ἀντὶ νὰ αἰσθανθῆτε χαρὰν καὶ εὐγνωμοσύνην, ἠσθάνθητε μῖσος, μῖσος «βαθὺ καὶ ἀνίατον». Χθὲς τὰ ἰταλικὰ ἀεροπλάνα ἐπολυβόλησαν καὶ πάλιν τοὺς κατοίκους ἑνὸς χωρίου καὶ ἐφόνευσαν τὰ πρόβατά τους, τὶς κατσίκες τους καὶ τὰ γατιά τους. Πῶς ἔπρεπε νὰ φερθῆτε εἰς τὴν περίστασιν αὐτήν; Στοιχειώδης εὐγένεια ἐπέβαλλε νὰ τηλεγραφήσετε πρὸς τὸν γενναιόφρονα δωρητὴν τῆς βόμβας: «Θραύσματα βόμβας ἐλήφθησαν. Δύο γρηὲς καὶ δέκα κατσίκες νεκρές. Εὐχαριστοῦμεν».

Ἄλλο: 500 ἄνθρωποι ἐφονεύθησαν εἰς τὰς πόλεις καὶ 100 σπίτια φτωχῶν ἀνθρώπων ἐγκρεμίσθησαν. Χάθηκε μιὰ κὰρτ-ποστὰλ μὲ λίγα λόγια: «Καταφύγιον, 15 Νοεμβρίου. Κον Μουσσολίνι. Ρώμην. Ἀπὸ ὑπόγειον βάθους 10 μέτρων ἀποστέλλομεν θερμὸν χαιρετισμόν».

Τίποτε ἀπὸ αὐτά. Ἀχάριστοι, ὅπως εἴμαστε, ἀντὶ ἐκφράσεων ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἀντὶ ἀνθοδέσμης, τοῦ ἐστείλαμε ἕνα τσαροῦχι...

ΒΕΛΟΝΙΑ

Γρήγορα - γρήγορα τὰ βελόνια μπαινοβγαίνουν καὶ πλέκουν· πλέκουν φανέλλες, πλέκουν πουλόβερ, πλέκουν κάλτσες, πλέκουν γιὰ τοὺς στρατιώτας μας τὸ ζεστὸ ροῦχο ποὺ θὰ τοὺς προφυλάξη ἀπὸ ἕνα ἄλλο ἐχθρό, ποὺ δὲν ξέρει αὐτὸς ἀπὸ ὑποχώρησι καὶ ἀπὸ φυγή, ἀπὸ τὸ κρύο τοῦ χειμῶνος, ἀπὸ τὴν βραχήν, ἀπὸ τὸν ἄνεμον. Κάθε ἄλλη δουλειά, κάθε ἄλλη γυναικεία ἀσχολία μπαίνει στὴ μπάντα καὶ τὸ γυναικεῖο χέρι ἀφοσιώνεται στὴν Πατρίδα. Στὸ σπίτι, κοντὰ στὸ παράθυρο, κ' ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι, στὰ πάρκα, στοὺς κήπους, στὰ τραῖνα, παντοῦ τὰ βελόνια γρήγορα, βιαστικά, μὲ ταχύτητα ἠλεκτρικῆς μηχανῆς προχωροῦν στὴν ἐργασία αὐτή, στὴ μεγάλη τους προσπάθεια. Εἶναι καὶ αὐτὰ ὅπλα, ποὺ μάχονται εἰς τὰ μετόπισθεν καὶ βοηθοῦν στὴ Νίκη. Κάθε βελονιὰ εἶναι καὶ μιὰ βοήθεια γιὰ τὸν μεγάλον ἀγῶνα. Μητέρες καὶ ἀδελφὲς ὅλων τῶν ἡρώων μας, οἱ καλὲς καὶ προκομμένες Ἑλληνίδες, ἑτοιμάζουν μὲ στοργὴ τὸ ζεστὸ ροῦχο γιὰ τὸν μαχητή. Μέσα ἀπὸ τὰ λεπτὰ δακτυλάκια πλέκεται τὸ μαλλὶ καὶ τὸ κουβάρι ξετυλίγεται γρήγορα γιὰ νὰ προφθάση πρὶν ὁ ἐχθρός, ὁ καιρὸς ἐνισχυθῆ. Μητέρες στοργικὲς καὶ ἀδελφὲς στέλνουν τὸ μητρικὸ χάδι μὲ τὸ ζεστὸ μάλλινο ροῦχο στὸν γενναῖο ὑπερασπιστὴ τῆς Πατρίδος. Καὶ τὰ βελόνια ἀκτινοβολοῦν στὸ φῶς τοῦ φθινοπωρινοῦ ἡλίου, σὰν γυμνὲς μικροσκοπικὲς λόγχες στὰ χέρια ποὺ ἀφῆκαν τὸ πιάνο, τὸ ρομάντζο ἢ τὴν κουζίνα καὶ τὸ μαγείρευμα γιὰ νὰ τεθοῦν στὴν ὑπηρεσία τῆς Πατρίδος, ἡ ὁποία σκύβει καὶ τὰ φιλεῖ.

Ο ΕΧΘΡΟΣ

Πρὸ τριῶν μηνῶν μόλις ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον. Ἡ μητρικὴ στοργὴ τὸ ἐπῆρε καὶ ἀφοῦ τὸ ἐγαλούχησε τὸ ἔβαλε εἰς ἕνα λίκνον. Ἔπειτα ἔσκυψε ἐπάνω του καὶ ἔμεινεν ἄγρυπνος ὅλην τὴν νύκτα. Τὸ βρέφος, ὅταν ἄνοιξε τὰ βλέφαρά του, ἀντίκρυσε διὰ πρώτην φορὰν τὸ ὁλόχρυσαν φῶς τοῦ ἡλίου κάτω ἀπὸ ἕνα καταγάλανον οὐρανόν. Ἄπλωσε τὰ μικρά του χεράκια νὰ παίξῃ μὲ τὴν ἡλιακὴν ἀκτῖνα ποὺ ἔφθανε μέχρι τοῦ λίκνου. Ἀλλ' ἔξαφνα ἀκούεται ἕνας βόμβος ὑπόκωφος, κάτι ὡς ἀπειλὴ ποὺ ἤρχετο ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ὁ ὁποῖος ἐν τούτοις ἔστελνε τὴν ὥραν ἐκείνην τὴν εὐλογίαν του εἰς τὴν ἀθωότητα. Ἦταν ὁ κρότος ἑνὸς μοτὲρ ἀεροπλάνου. Ἀπλώθηκε ἐπάνω ἀπὸ τὴν στέγην τοῦ μικροσκοπικοῦ κοιτῶνος, ὅπου ἐχαμολεγοῦσε ἀμέριμνος μέσα εἰς τὰ σπάργανά του ὁ... ἐχθρός! Καὶ τότε μία βόμβα ἐξερράγη καὶ λίκνον καὶ βρέφος καὶ σπάργανα ἔγιναν ἄμορφος σωρός. Νίκη! Νίκη! Ἠκούσθησαν τότε φωναὶ ἀπὸ τὴν Ρώμην. Ἐπρόκειτο πράγματι περὶ νίκης μεγάλης. Τὸ λίκνον δὲν ἦτο ἀνοχύρωτον... Ὑπῆρχε πλησίον του ὀχυρόν, ἡ μητρικὴ στοργή. Τὸ ἀγγελικὸ χαμόγελό του, ποὺ ἄνθιζεν εἰς τὰ χείλη του, ἦτο φοβερὰ ἀπειλὴ κατὰ τῆς Ἰταλίας. Μιὰ κουδουνίστρα, μὲ τὴν ὁποίαν ἔπαιζε, ἦτο ἰταμὴ πρόκλησις. Τὸ λευκὸν μητρικὸν γάλα ἦτο ἀπατηλὴ ὑπόσχεσις περὶ εἰρήνης... Ἕνα βρέφος ποὺ χαμογελᾷ στὶς χρυσὲς πεταλοῦδες ποὺ πετοῦν γύρω του! Ἰδοὺ ὁ μέγας κίνδυνος διὰ τὴν Ἰταλίαν! Καὶ ἰδοὺ τὸ λίκνον εὐρὺ στάδιον δόξης διὰ τὸν γενναῖον ἀεροπόρον. Καὶ ἡ βόμβα πίπτει ἐπάνω εἰς τὸ... μειδίαμα καὶ τὸ σβύνει. Ὄχι, δὲν τὸ σβύνει. Σβύνει ἕνα Κράτος ποὺ θέλει νὰ λέγεται πολιτισμένον.